

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 14/08/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 2 Chương 9

CẢNH TÙY TÂM CHUYỂN

Người học Phật thì phải có thể chuyển được cảnh giới. Chuyển được cảnh giới là chúng ta thay đổi tập khí xấu ác của chính mình. Chúng ta học Phật mà tập khí phiền não của chúng ta vẫn y như cũ thì đó là chúng ta chưa chuyển được cảnh giới. Nếu chúng ta chưa chuyển được cảnh giới thì tâm chúng ta vẫn bao chao, xao động, chênh mảng. Trước đây, tôi nói rất nhanh, khi nói tôi vẫn mang theo tập khí, phiền não, hiện tại, tôi nói ngày càng chậm, trong các buổi lễ tri ân, tôi nói rất ngắn gọn, không có tâm thái muốn chứng minh cho mọi người là tôi nói hay. Chúng ta phải kiểm soát để hàng ngày chúng ta không nói những lời thừa, những lời không cần thiết. Chúng ta dùng lời thừa, lời “*hư tình giả ý*” thì những lời này sẽ có hại cho tâm thanh tịnh của chúng ta và cũng không mang lại lợi ích cho người.

Tâm của chư Phật Bồ Tát luôn ở trạng thái thanh tịnh, nên lời nói, hành động của các Ngài đều lưu xuất ra một cách vừa vặn. Trước khi chúng tôi tổ chức Lễ tri ân, chúng tôi không bàn với nhau về nội dung mỗi người sẽ chia sẻ, chúng ta cũng có thể làm được điều này nếu hàng ngày, chúng ta hạn chế đến mức thấp nhất những lời nói thừa, sáo rỗng. Những lời nói dư thừa là để che đậy cho sự kém khuyết, muốn có hư danh của chúng ta.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải nói những lời chân thật thậm chí càng ít nói càng ít. Chúng ta chỉ nói những lời chân thật, hữu ích. Chúng ta muốn làm được như vậy thì hàng ngày, chúng ta phải tiếp nhận giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền***”. Chúng ta thật tu, thật học thì những tập khí của chúng ta sẽ tự nhiên rơi rớt. Trước đây, tôi cũng như mọi người, tôi cũng chênh mảng, dề dà nhưng những tập khí đó đã tự nhiên mất đi. Chúng ta muốn cảnh chuyển theo tâm thì tâm chúng ta phải hoàn toàn chuyển. Chúng ta thật tu, thật học thì chúng ta sẽ dần không còn tâm “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tham, sân, si, mạn*”.

Hôm qua, chúng ta tổ chức Lễ tri ân ở Bắc Ninh, buổi tối tôi đi ngủ muộn nhưng sáng nay, khi chuông điện thoại báo thức reo thì tôi cũng thức dậy một cách tỉnh táo. Chúng ta phải cùng nhau chia sẻ những điều chúng ta đã thật học, thật làm chứ chúng ta không nói những lời “*đàm huyền thuyết diệu*”. Sáng và trưa hôm qua, tôi chỉ ăn chè nấu với khoai sọ nhưng tôi vẫn có sức để làm việc. Chúng ta tan nhạt với việc

ăn uống thì chúng ta sẽ không còn nhu cầu ăn. Mọi người đã đặt đồ ăn ở nhà hàng nhưng tôi cũng không đi đến đó. Chúng ta làm chủ được tâm thì chúng ta đã chuyển được cảnh giới. Chúng ta phải chuyển cảnh chứ chúng ta không để cảnh chuyển tâm chúng ta. Chúng ta phải đối trị các tập khí ngay trong cuộc sống hàng ngày. Chúng ta đối trị được tâm mình thì chúng ta sẽ chuyển được cảnh giới, người khác phải thuận theo chúng ta chứ chúng ta không phải thuận theo họ! Khi tôi lên sân khấu, tôi mặc trang phục truyền thống của đàn anh, đàn chị và mở một chiếc ô, tôi làm như vậy vì người ta thích như vậy! Đó là tôi hoàn toàn đang diễn. Chúng ta phải chuyển cảnh chứ không để cảnh chuyển tâm. Chúng ta tu hành thì chúng ta phải luôn thay đổi tự làm mới. Chúng ta thường luôn bị cảnh chuyển, chúng ta vẫn làm theo thói quen, sở thích cũ.

Một sự kiện chưa từng được tổ chức trước đó nhưng nếu chúng ta khởi lên tâm là sự kiện phải diễn ra như vậy thì sự kiện đó sẽ diễn ra đúng như vậy. Hôm qua, Lễ tri ân ở Bắc Ninh diễn ra một cách vừa vặn, thích hợp, không có hư danh, không có phân biệt tốt xấu, thành bại, hơn thua. Nhiều người học Phật muốn đi tìm những pháp bí mật, đặc thù, huyền bí nên họ bị người khác lừa gạt. Thích Ca Mâu Ni Phật dạy chúng ta: “**Cần tu Giới - Định - Tuệ, diệt trừ Tham - Sân - Si**”. “*Giới*” là chuẩn mực, quy củ. Tâm chúng ta luôn ở trạng thái an tĩnh, định tĩnh thì chúng ta có thể làm tốt mọi việc. Chúng ta có “*Giới*” thì chúng ta sẽ có “*Định*”, chúng ta có “*Định*” thì chúng ta sẽ tự nhiên có “*Huệ*”. Chúng ta có “*Huệ*” thì chúng ta làm mọi việc sẽ vừa vặn, thích hợp, không thừa, không thiếu. Chúng ta nói nhiều lời, chúng ta làm “*lố*” là do chúng ta còn có tâm hư danh. Những lời Phật dạy luôn vừa vặn, thích hợp. Hòa Thượng nói: “**Phật pháp không có bất cứ bí mật nào!**”. Lời Phật dạy luôn vừa vặn, thích hợp với tất cả chúng sanh, mọi chúng sanh đều có thể thực hiện được.

Có người nói họ sẽ tặng tôi một câu chú, khi tôi trì câu chú này thì tôi sẽ biết người khác nghĩ gì. Tôi trả lời họ một cách dứt khoát rằng: “*Tôi không cần câu chú này! Hàng ngày, tôi còn chưa kiểm soát được tập khí, phiền não của chính mình, nếu tôi còn biết những suy nghĩ đen tối của người khác nữa thì tôi sẽ khổ vô cùng!*”. Có một người tu pháp môn Mật Tông nói với tôi rằng, họ chuẩn bị đi nước ngoài nên họ muốn truyền lại cho tôi một pháp, pháp này có thể giúp tôi có thể hàng phục Ma Quỷ, cứu giúp chúng sanh. Tôi cũng từ chối lời đề nghị của họ vì hàng ngày, ngay đến việc niệm câu “**A Di Đà Phật**” mà tôi còn lúc nhớ, lúc quên!

Người thế gian muốn đi tìm sự huyền bí, huyền hoặc vì họ đang cần câu hư danh. “*Tu học*” là chúng ta đối trị tập khí, phiền não của chính mình. Chúng ta gặp cảnh buồn, cảnh vui thì chúng ta vui, buồn trong mấy giây, sau đó chúng ta định tĩnh lại ngay thì đây chính là chúng ta đã chuyển được cảnh giới. Chúng ta gặp cảnh vui, buồn mà chúng ta vui, buồn cả ngày, cả tháng thì chúng ta đã bị cảnh chuyển. Người khác muốn chúng ta vui buồn, muốn chúng ta ăn thứ gì, đi chơi ở đâu mà chúng ta thuận theo thì chúng ta đã bị cảnh chuyển. Từ lâu, tôi đã từ chối thẳng những thứ liên quan

đến ăn uống, vui chơi, điều này khiến nhiều người khó chịu nhưng khó chịu là chuyện của họ!

Học Phật không phải điều gì cao siêu, nhiệm màu. Chúng ta hoàn toàn chuyển đổi được cảnh giới thì đó chính là sự nhiệm màu. Người thế gian đều tham mà chúng ta không tham, gặp cảnh đáng tức giận mà chúng ta không tức giận thì đó chính là sự nhiệm màu. Nhiều người cho rằng sự nhiệm màu là khả năng phóng hào quang, nhưng hào quang đó có lợi ích cho thân, tâm chúng ta hay không? Người tu hành nếu đạt có sức định nhất định thì họ đều có thần thông, giác quan của họ có thể nhìn thấy, nghe thấy những thứ mà người thường không thấy. Phật nghiêm cấm đệ tử dùng thần thông. Ma không thể làm ra biểu pháp thật tu, thật học cho chúng sanh nên Ma dùng thần thông để huỷ hoại người. Nếu chúng ta học Phật mà chúng ta dùng thần thông thì chúng ta cũng bằng với Ma.

Hòa Thượng nói: **“Cuộc sống đầy cám dỗ, bất an nhưng chúng ta luôn an trú trong chánh niệm, phép tắc thì những sự cám dỗ bên ngoài không thể làm chúng ta động tâm”**. Có người mua rất nhiều món đồ để được tham gia cào trúng thưởng, sau đó họ bị lừa hết tiền, đây là họ tham nên họ mới bị lừa. Khi chúng ta nhìn thấy các chương trình khuyến mại, chúng ta thường mua món đồ đó để được nhận quà tặng, đây là do chúng ta có tâm tham. Tôi thường nói: **“Cho tôi cũng không thèm lấy!”**. Hòa Thượng dạy: **“Nhân đạo vô cầu phẩm tự cao”**. Khi con người đạt đến **“vô cầu”** thì giá trị nhân phẩm sẽ tự được nâng cao. Nhiều người chỉ thích thỏa mãn sự ưa thích, thỏa mãn tập khí, phiền não của mình. Hàng ngày, chúng ta vẫn bị sai khiến bởi các tập khí trong đó tập khí **“tham”** dẫn đầu. Chúng ta vẫn đang tham ăn, tham ngủ, tham tiền, tham sống sợ chết. Phật pháp chân chính dạy chúng ta đối trị tập khí, phiền não của chính mình. Tà pháp giúp chúng ta thỏa mãn tập khí, phiền não của chính mình.

Khi học trò đến thăm Tổ Ấn Quang, Ngài hỏi học trò: **“Ông đi đâu đây?”**. Học trò nói: **“Dạ, con đi thăm Thầy!”**. Tổ Ấn Quang nói: **“Năm vừa rồi đã thăm rồi, năm nay sao còn đến thăm nữa!”**. Đây là tâm của người Thầy, Thầy mong học trò chuyên tâm tu hành để có thành tựu, học trò đến thăm chỉ làm mất thời gian của cả Thầy và trò. Chúng ta đến thăm Thầy thì chúng ta sẽ phải mua quà, tất cả chỉ tạo ra sự hư ảo.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta chuyển được cảnh thì chúng ta liền chuyển được Mười pháp giới thành pháp giới Nhất chân”**. Chúng ta trở về với pháp giới nhất chân là chúng ta trở về với bản thể thanh tịnh, sống trong tâm thanh tịnh của chính mình. Chúng ta bị chi phối bởi tập khí **“tham”** thì chúng ta tạo ra pháp giới Ngạ Quỷ, chúng ta bị chi phối bởi tập khí **“sân”** thì chúng ta đã tạo ra pháp giới Địa Ngục, chúng ta ngu si, không phân biệt phải trái, đúng sai thì chúng ta đã rơi vào pháp giới Súc sanh. Mười pháp giới là **“Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh, Trời, Người, Atula, Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật”**. Hàng ngày, chúng ta đang bị chi phối bởi tập khí, phiền não thì chúng ta đang tạo ra Lục đạo luân hồi, chúng ta sẽ rơi vào sáu cõi Địa

ngục, Nga quý, Súc sanh, Trời, Người, Atula. Hiện tại, chúng ta vẫn đang biến pháp giới Nhất chân thành Mười pháp giới, chúng ta đem cảnh giới thuần tịnh, thuần thiện biến thành cảnh giới tà ác.

Khi chúng ta tham gia tổ chức buổi Lễ tri ân, chúng ta khởi tâm muốn khơi dậy tâm hiếu, tâm tri ân của mọi người thì đó là tâm chúng ta thuần tịnh, thuần thiện. Chúng ta có ý niệm làm để nhiều người biết đến ta, ta sẽ có danh vọng thì tâm chúng ta đã tạo ra sáu pháp giới. Tâm hiếu, tâm kính là bản thể của tất cả chúng sanh. Người xưa nói: “**Nhân chi sơ, tính bản thiện**”. Con người vốn dĩ là hiếu, là kính, chúng ta chỉ giúp họ khơi dậy, dẫn khởi những tính đức mà họ đã có sẵn chứ không phải là chúng ta tài năng. Điều này giống như trong lòng đất đã có sẵn nước, chỉ cần chúng ta khơi đúng mạch nước thì nước trong nguồn sẽ tuôn chảy ra. Hôm qua, rất nhiều người đã lên sân khấu tri ân Cha Mẹ, có người phải quay về vì không có chỗ. Chúng ta học Phật, chúng ta phải bắt đầu từ sửa đổi nội tâm của chính mình. Chúng ta đi tìm những điều hư ảo, huyễn hoặc ở bên ngoài thì chúng ta đã sai. Nhà Phật nói: “**Phật pháp là nội học**”. “**Nội học**” là hướng vào trong nội tâm mà học.

Hòa Thượng nói: “**Phật dạy, tất cả chúng sanh phải tự chuyển đổi được cảnh giới của mình. Việc này không ai có thể giúp chúng ta, thậm chí Phật Bồ Tát cũng không thể giúp chúng ta!**”. Chuyển được cảnh giới là trước đây, những tập khí “*tham, sân, si, mạn*” của chúng ta diễn ra rất mạnh mẽ nhưng hiện tại, những tập khí này vẫn còn nhưng chúng rất ít khi khởi tác dụng. Cảnh giới là do chính chúng ta tạo ra thì chính chúng ta mới có thể giải quyết. Chúng ta đã gieo nhân thì quả mới có thể trở! Phật không thể giúp chúng ta không còn tập khí tham mà Phật dạy chúng ta nguyên lý, nguyên tắc để diệt trừ cái tham. Chúng ta thật làm theo lời Phật thì chúng ta mới có thể đối trị, loại trừ được tập khí tham, sân, si. Chúng ta đối trị được tập khí, phiền não thì chúng ta sẽ không bị cảnh chuyển.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!